

ЯРОСЛАВ ХАШЕК

ЧЕШКА КУХНЯ

Превод от чешки: Светомир Иванчев, Стефан Бошнаков, Василена
Мирчева, 1998

chitanka.info

И депутатите трудно устояват на миризмата на моравските колбаси. Господин депутатът Скухерски предпочиташе колбасите от ситно смляно месо пред тези от едро смляно, както и виното от Далмация пред виното от Долна Австрия и Унгария. Ясно е каква беше радостта му, когато в Осми виенски район на една забутана уличка, където по-скоро би очаквал да срещне дами със съмнително поведение, откри далматинска винарна със скромно свряна зад прозореца табелка с чешки надпис: „Маркови вина от Далмация. Днес: моравски колбаси от дребно смляно месо със зеле.“ На другия прозорец имаше транспарант със същия надпис, изписан с едри букви на немски върху прозрачна хартия, а под него пишеше: Johann Ružička. Господин депутатът влезе. Беше един от онези неприветливи дни, когато и небето, и политиката са навъсени, а в кулоарите на парламента човек не може да подремне от шумните разговори на колегите депутати на съседните маси. При тези обстоятелства най-добре е да излезеш навън и да потърсиш място, където да си отдъхнеш и да се поразсъниш.

„Виж ти — рече си депутатът Скухерски, вдъхвайки топлия мирис на зеле и моравски колбаси, — утре ще трябва да кажа за това място на колегите в клуба.“

Във винарната нямаше никой. Съдържателят Ружичка, както сновеше около депутата, изведнъж се спря и обяви:

— Утре е петнайсети! — така си беше без всякакво съмнение. Господин депутатът кимна, а съдържателят, очевидно зарадван, че е успял да завърже разговор, седна срещу него на стола и продължи: — Утре е петнайсети, вторник, значи ще имаме шпекови кнедли и домашно пушено месо!

Приятно изненадан, господин депутатът остави вилицата на ръба на чинията и приятелски отвърна:

— Непременно ще дойда!

В този миг пред очите му се замержеля порция благоуханни шпекови кнедли и черен домашно пушен бут, примамливо прошарен със сланинки. Представи си тънката кожица и нежното месце под нея, украсено с тънки ивички мазнина. В миг като този човек лесно забравя за проблемите с държавния бюджет.

— Тук сервираме на уважаемите клиенти чешка кухня — съобщи съдържателят.

Той се разприказва и говореше за най-обикновените чешки ястия по-скоро с благоговение, отколкото като за търговски продукти. Наблягаше най-вече на кнедлите и скоро премина към картофената супа с гъби, каквато правели в родната му Южна Чехия.

— И аз съм оттам — благо каза депутатът.

Истина беше, защото тъкмо в неговия избирателен район готвеха знаменитата картофена супа с гъби. Когато го избираха, беше студено и влажно и избирателите му сгряха стомасите си с по една чиния с такава супа.

Пак се върнаха на кнедлите, които у нас на юг са любима храна. Стана дума за тъй наречените босяци, които се приготвят от сурови картофи.

Толкова беше увлекателно, че депутатът Скухерски напълно забрави за държавния бюджет, който тъкмо тогава се четеше в парламента при твърде слаб интерес от страна на депутатите, повечето от които сучаеха, докато слушаха цифри като: 320 милиона за военни нужди, 22 милиона за просвета...

Депутатът Скухерски беше твърде приятно изтръгнат от цялата тази отчайваща скука от разговора за кнедлите босяци.

— Тях ги приготвяме — рече съдържателят — също така със зеле и със свинско.

Депутатът Скухерски изведнъж усети, че тежко бреме се смъква от гърба му, от същия гръб, който, както уверяваше своите избиратели, ще издържи всички тояги на виенското правителство.

Обръщаше чаша след чаша, все повече приказваше и си представяше онези полета сред иглолистните гори с изкуствените езера, собственост на рода Шварценберг, където живееха основната част от избирателите му. Виждаше снажните мъже, много от които плачеха възхитени, когато избраха Скухерски за депутат. Съзираше редиците от възторжени хора, на които обещаваше всичко на този свят, малките къщурки в Южна Чехия, където по време на събора ухае на сладкиши и на гъска със зеле.

Толкова приятно му стана след осмата четвъртинка вино, че каза:

— Утре ще ви доведе уважаемите си колеги да хапнат шпекови кнедли.

Поръча още една чаша и запя малко фалшиво една песен от Блати, на която беше забравил началото: „... добре ще ви подкове

ковача, стига вий да си платите...“

После плати, стисна ръка на съдържателя и тръгна към клуба.

Господа колегите народни представители от клуба много се зарадваха, че се е намерило място, където поднасят шпекови кнедли с домашно пушено месо. Щеше да е приятна разтуха по време на разискванията за бюджета. Освен това във Виена не е много лесно да се открие уютна винарна, където да не вземат чешките депутати на подбив.

Освен това с чешка кухня...

Първия ден — с шпековите кнедли, дойдоха осем от тях. На втория ден имаше кнедли от сурови картофи, парче свинско и малко зеле. Тогава вече дойдоха дванайсет души. После започнаха да идват обед, следобед, вечер, предобед. Редуваха се да търсят това заведение, докато траеше обсъждането на бюджета. Драго им беше, че усещат миризмите на домашните огнища, чиито представители ги бяха изпратили тук.

Доволният господин Ружичка даде за публикуване в чешкия вестник, излизащ във Виена, следната обява:

Домашна чешка кухня!

Имам честта да поканя чехите, живеещи във Виена, да заповядат в моята винарна, където предобед, по обед и вечер се събират чешките депутати, за да се насладят на домашната чешка кухня. Специалитет на заведението са шпековите кнедли със зеле и домашно пушено месо. Разполагам с богат избор от далматински вина.

ВИНАРНА „ЯН РУЖИЧКА“, Виена VIII, Scheirellsche-straße.

На господин Ружичка и до ден-днешен му е много чудно защо след отпечатването на тази обява господа депутатите изведнъж престанаха да го посещават...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.